

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

28 noiembrie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 441/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 441/02 Cauza C-218/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale ordinario di Campobasso – Italia) – procedură penală împotriva Gianpaolo Paoletti și alții (Trimitere preliminară — Articolul 6 TUE — Articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Principiul retroactivității legii penale mai favorabile — Resortisanți italieni care au organizat intrarea ilegală pe teritoriul italian a unor resortisanți români — Fapte săvârșite înainte de aderarea României la Uniune — Efectul aderării României asupra infracțiunii de facilitare a imigrației ilegale — Punere în aplicare a dreptului Uniunii — Competența Curții) 2

2016/C 441/03 Cauza C-318/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italia) – Tecnoedi Costruzioni Srl/ Comune di Fossano [Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 2004/18/CE — Articolul 7 litera (c) — Valoarea pragurilor pentru contractele de achiziții publice — Prag neatins — Oferte anormal de mici — Excludere automată — Posibilitate a autorității contractante — Obligații ale autorității contractante care rezultă din libertatea de stabilire, din libera prestare a serviciilor și din principiul general al nediscriminării — Contracte de achiziții care pot prezenta un interes transfrontalier cert] 3

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal, anumite informații conținute în prezenta ediție nu pot fi puse la dispoziție, astfel încât o nouă versiune autentică este publicată.

2016/C 441/04	Cauza C-412/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hessisches Finanzgericht – Germania) – TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH/Finanzamt Kassel II – Hofgeismar (Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoare adăugată — Directiva 2006/112/CE — Scutiri pentru anumite activități de interes general — Articolul 132 alineatul (1) litera (d) — Livrare de organe, sânge și lapte, de proveniență umană — Conținut — Plasmă din sânge uman transformată și utilizată în scopuri industriale)	3
2016/C 441/05	Cauza C-466/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Jean-Michel Adrien și alții/Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique (Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Funcționari naționali detașați în cadrul unei instituții sau al unui organism al Uniunii — Pensie pentru limită de vârstă — Drept de opțiune — Suspendarea sau menținerea afilierii la sistemul național de pensii — Limitarea cumulului pensiei dobândite în cadrul sistemului național de pensii cu cea dobândită în cadrul sistemului de pensii al Uniunii)	4
2016/C 441/06	Cauza C-572/15: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Riigikohus – Estonia) – F. Hoffmann-La Roche AG/accord Healthcare OÜ [Trimitere preliminară — Proprietate industrială și comercială — Brevet — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Articolul 21 alineatul (2) — Dispoziții tranzitorii — Certificat acordat în conformitate cu legislația națională a unui stat membru înainte de aderarea la Uniunea Europeană — Interpretarea articolului 21 alineatul (2) — Durata de validitate a certificatului — Validitatea articolului 21 alineatul (2) — Adaptarea dreptului derivat care rezultă în mod direct din actul de aderare — Necompetența Curții]	5
2016/C 441/07	Cauza C-576/15: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulgaria) – Maya Marinova ET/Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite [Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) — Articolul 9 alineatul (1) — Articolul 14 alineatul (1) — Articolele 73, 80 și 273 — Principiile neutralității fiscale și proporționalității — Fraudă fiscală — Nereguli în contabilitate — Disimulare de livrări și de venituri — Stabilirea bazei de impozitare]	5
2016/C 441/08	Cauza C-583/15: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 5 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Portugheză [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica transporturilor — Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 — Operator de transport rutier — Simplificare și cooperare administrativă — Articolul 16 alineatele (1) și (5) — Registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier — Interconexiune a registrelor electronice naționale]	6
2016/C 441/09	Cauza C-23/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 5 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Polonă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 — Norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier — Articolul 16 alineatele (1) și (5) — Registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier — Lipsa unei interconectări cu registrele electronice naționale ale celorlalte state membre]	7
2016/C 441/10	Cauza C-472/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la 24 august 2016 – Jorge Luís Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid e IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa	7
2016/C 441/11	Cauza C-474/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Colmar (Franța) la 29 august 2016 – Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless	8
2016/C 441/12	Cauza C-486/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Spania) la 12 septembrie 2016 – Bankia S.A./Alfredo Sánchez Martínez și Sandra Sánchez Triviño	9

2016/C 441/13	Cauza C-491/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 14 septembrie 2016 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda	10
2016/C 441/14	Cauza C-498/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 19 septembrie 2016 – Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited	10
2016/C 441/15	Cauza C-505/16 P: Recurs formulat la 23 septembrie 2016 de Olga Stanislavivna Yanukovych, în calitate de moștenitoare a lui Viktor Viktorovych Yanukovych împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 12 iulie 2016 în cauza T-347/14, Olga Stanislavivna Yanukovych/Consiliul Uniunii Europene	11
2016/C 441/16	Cauza C-507/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 26 septembrie 2016 – „Entertainment Bulgaria System” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia	13
2016/C 441/17	Cauza C-511/16: Acțiune introdusă la 29 septembrie 2016 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	13

Tribunalul

2016/C 441/18	Cauza T-351/13: Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul [„Dumping — Import de transpalete manuale și componente de bază ale acestora originare din China — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Afectare directă — Afectare individuală — Admisibilitate — Stabilirea valorii normale — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Regula taxei celei mai mici — Articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009 — Obligația de motivare”]	15
2016/C 441/19	Cauza T-367/14: Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – August Storck/EUIPO – Chiquita Brands (Fruitfuls) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca verbală a Uniunii Europene Fruitfuls — Utilizare serioasă — Articolul 51alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	15
2016/C 441/20	Cauza T-418/14: Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Sina Bank/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Termen de introducere a acțiunii — Adaptarea concluziilor — Admisibilitate — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Eroare vădită de apreciere — Modularea efectelor în timp ale unei anulări”)	16
2016/C 441/21	Cauza T-824/14: Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Eveready Battery Company/EUIPO – Hussain și alții (POWER EDGE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative POWER EDGE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară EDGE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]	17
2016/C 441/22	Cauza T-56/15: Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG/EUIPO (BRAUWELT) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BRAUWELT — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Dreptul de a fi ascultat — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”)	18

2016/C 441/23	Cauza T-776/15: Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Meissen Keramik/EUIPO (MEISSEN KERAMIK) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene MEISSEN KERAMIK — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	19
2016/C 441/24	Cauza T-662/16: Acțiune introdusă la 12 septembrie 2016 – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer Inc. (Styriagra)	19
2016/C 441/25	Cauza T-667/16 P: Recurs introdus la 19 septembrie 2016 de Pieter De Meyer și alții împotriva Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-113/15, Adriaen și alții/Comisia	20
2016/C 441/26	Cauza T-668/16 P: Recurs introdus la 19 septembrie 2016 de HL împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 20 iulie 2016 în cauza F-112/15, HL/Comisia	22
2016/C 441/27	Cauza T-681/16: Acțiune introdusă la 23 septembrie 2016 – Henkel Electronic Materials (Belgium)/Comisia	23
2016/C 441/28	Cauza T-682/16: Acțiune introdusă la 23 septembrie 2016 – Franța/Comisia	24
2016/C 441/29	Cauza T-689/16: Acțiune introdusă la 24 septembrie 2016 – PL/Comisia	25
2016/C 441/30	Cauza T-691/16: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2016 – Elevation Engenharia/Comisia	26
2016/C 441/31	Cauza T-692/16: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2016 – CJ/ECDC	26
2016/C 441/32	Cauza T-693/16 P: Recurs introdus la 28 septembrie 2016 de HG împotriva Hotărârii din 19 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-149/15, HG/Comisia	27
2016/C 441/33	Cauza T-695/16 P: Recurs introdus la 29 septembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-104/15, U (*)/Comisia	28
2016/C 441/34	Cauza T-698/16: Acțiune introdusă la 23 septembrie 2016 – Trasta Komerbanka și alții/BCE	29
2016/C 441/35	Cauza T-702/16 P: Recurs introdus la 30 septembrie 2016 de José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel împotriva Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-126/15, Barroso Truta și alții/Curtea	30
2016/C 441/36	Cauza T-715/16: Acțiune introdusă la 7 octombrie 2016 – Peagua/Comisia	31
2016/C 441/37	Cauza T-717/16: Acțiune introdusă la 4 octombrie 2016 – Waldhausen/EUIPO (Reprezentarea siluetei unui cap de cal)	31
2016/C 441/38	Cauza T-719/16: Acțiune introdusă la 7 octombrie 2016 – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme)	32
2016/C 441/39	Cauza T-720/16: Acțiune introdusă la 10 octombrie 2016 – ARFEA/Comisia	32
2016/C 441/40	Cauza T-724/16 P: Recurs introdus la 12 octombrie 2016 de Giorgio Cocchi și Nicola Falcione împotriva Ordonanței din 2 august 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-134/11, Cocchi și Falcione/Comisia	34

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2016/C 441/01)

Ultima publicație

JO C 428, 21.11.2016

Publicații anterioare

JO C 419, 14.11.2016

JO C 410, 7.11.2016

JO C 402, 31.10.2016

JO C 392, 24.10.2016

JO C 383, 17.10.2016

JO C 371, 10.10.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale ordinario di Campobasso – Italia) – procedură penală împotriva Gianpaolo Paoletti și alții
(Cauza C-218/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 6 TUE — Articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Principiul retroactivității legii penale mai favorabile — Resortisanți italieni care au organizat intrarea ilegală pe teritoriul italian a unor resortisanți români — Fapte săvârșite înainte de aderarea României la Uniune — Efectul aderării României asupra infracțiunii de facilitare a imigrației ilegale — Punere în aplicare a dreptului Uniunii — Competența Curții)

(2016/C 441/02)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Campobasso

Părțile din procedura penală principală

Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle

Dispozitivul

Articolul 6 TUE și articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că aderarea unui stat la Uniune nu se opune ca un alt stat membru să poată aplica o sancțiune penală unor persoane care au săvârșit, anterior acestei aderări, infracțiunea de facilitare a imigrației ilegale a resortisanților din primul stat.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italia) – Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano

(Cauza C-318/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de lucrări — Directiva 2004/18/CE — Articolul 7 litera (c) — Valoarea pragurilor pentru contractele de achiziții publice — Prag neatins — Oferte anormal de mici — Excludere automată — Posibilitate a autorității contractante — Obligații ale autorității contractante care rezultă din libertatea de stabilire, din libera prestare a serviciilor și din principiul general al nediscriminării — Contracte de achiziții care pot prezenta un interes transfrontalier cert]

(2016/C 441/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tecnoedi Costruzioni Srl

Pârâtă: Comune di Fossano

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (Tribunalul Administrativ Regional din Piemonte, Italia) prin decizia din 29 aprilie 2015 este inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 311, 21.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hessisches Finanzgericht – Germania) – TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH/Finanzamt Kassel II – Hofgeismar

(Cauza C-412/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoare adăugată — Directiva 2006/112/CE — Scutiri pentru anumite activități de interes general — Articolul 132 alineatul (1) litera (d) — Livrare de organe, sânge și lapte, de proveniență umană — Conținut — Plasmă din sânge uman transformată și utilizată în scopuri industriale)

(2016/C 441/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hessisches Finanzgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH

Pârâtă: Finanzamt Kassel II – Hofgeismar

Dispozitivul

Articolul 132 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că livrările de sânge uman pe care statele membre sunt obligate să le scutească în temeiul acestei dispoziții nu vizează livrările de plasmă extrasă din sângele uman atunci când această plasmă nu este utilizată în mod direct în scopuri terapeutice, ci servește exclusiv producerii de medicamente.

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Jean-Michel Adrien și alții/Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

(Cauza C-466/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Funcționari naționali detașați în cadrul unei instituții sau al unui organism al Uniunii — Pensie pentru limită de vârstă — Drept de opțiune — Suspendarea sau menținerea afilierii la sistemul național de pensii — Limitarea cumulului pensiei dobândite în cadrul sistemului național de pensii cu cea dobândită în cadrul sistemului de pensii al Uniunii)

(2016/C 441/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Jean-Michel Adrien, Frédéric Baron, Catherine Blanchin, Marc Boullaguet, Anne-Sophie Chalhoub, Denis d'Ersu, Laurent Gravière, Vincent Cador, Roland Moustache, Jean-Richard de la Tour, Anne Schneider, Bernard Stamm, Éléonore von Bardeleben

Pârâți: Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care are ca efect că un funcționar național detașat în cadrul unei instituții sau al unui organism al Uniunii Europene care alege să rămână afiliat la sistemul național de pensii pe perioada detașării sale pierde total sau parțial avantajele care corespund afilierii sale la acest din urmă sistem dacă efectuează perioada de zece ani în serviciul Uniunii care îi conferă dreptul la o pensie în cadrul sistemului de pensii al Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 381, 16.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Riigikohus – Estonia) – F. Hoffmann-La Roche AG/accord Healthcare OÜ

(Cauza C-572/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Proprietate industrială și comercială — Brevet — Certificat suplimentar de protecție — Regulamentul (CE) nr. 469/2009 — Articolul 21 alineatul (2) — Dispoziții tranzitorii — Certificat acordat în conformitate cu legislația națională a unui stat membru înainte de aderarea la Uniunea Europeană — Interpretarea articolului 21 alineatul (2) — Durata de validitate a certificatului — Validitatea articolului 21 alineatul (2) — Adaptarea dreptului derivat care rezultă în mod direct din actul de aderare — Necompetența Curții]

(2016/C 441/06)

Limba de procedură: estoniana

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: F. Hoffmann-La Roche AG

Pârâtă: Accord Healthcare OÜ

Dispozitivul

- 1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să se pronunțe cu privire la validitatea articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente, astfel cum a fost modificat prin Actul privind condițiile de aderare a Republicii Croația, precum și adaptările la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- 2) Articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul nr. 469/2009, cu modificările ulterioare, trebuie interpretat în sensul că se aplică unui certificat suplimentar de protecție pentru un medicament determinat acordat de un stat membru înainte de aderarea acestuia la Uniunea Europeană. În măsura în care acest medicament a făcut obiectul unei autorizații de introducere pe piață în cadrul Spațiului Economic European anterioare celei eliberate în statul membru respectiv și, dacă este cazul, aderării acestuia la Uniune, numai această primă autorizație de introducere pe piață trebuie luată în considerare pentru stabilirea duratei de validitate a certificatului suplimentar de protecție respectiv.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 octombrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulgaria) – Maya Marinova ET/Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-576/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) — Articolul 9 alineatul (1) — Articolul 14 alineatul (1) — Articolele 73, 80 și 273 — Principiile neutralității fiscale și proporționalității — Fraudă fiscală — Nereguli în contabilitate — Disimulare de livrări și de venituri — Stabilirea bazei de impozitare]

(2016/C 441/07)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Maya Marinova ET

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) litera (a), articolul 9 alineatul (1), articolul 14 alineatul (1) și articolele 73 și 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, precum și principiul neutralității fiscale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia, în lipsa din depozitul unei persoane impozabile a mărfurilor care i-au fost furnizate și în lipsa înregistrării în contabilitatea persoanei impozabile respective a documentelor fiscale aferente acestora, administrația fiscală poate prezuma că persoana impozabilă în cauză a vândut ulterior mărfurile respective unor terți și poate stabili baza de impozitare pentru vânzarea mărfurilor în cauză în funcție de elementele de fapt de care dispune, în temeiul unor norme care nu sunt prevăzute de directiva menționată. Revine însă instanței de trimitere sarcina să verifice că dispozițiile acestei reglementări naționale nu depășesc ceea ce este necesar pentru a asigura colectarea în mod corect a taxei pe valoarea adăugată și a evita fraudă.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 5 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-583/15) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Politica transporturilor — Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 — Operator de transport rutier — Simplificare și cooperare administrativă — Articolul 16 alineatele (1) și (5) — Registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier — Interconexiune a registrelor electronice naționale]

(2016/C 441/08)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux, M. M. Farrajota și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo și C. Guerra Santos, agenți)

Dispozitivul

1) Prin faptul că nu a creat un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier și prin faptul că nu a instituit o interconexiune cu registrele electronice naționale ale celorlalte state membre, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului.

2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016, p. 29.

**Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 5 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Polonă
(Cauza C-23/16) ⁽¹⁾**

[Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 — Norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier — Articolul 16 alineatele (1) și (5) — Registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier — Lipsa unei interconectări cu registrele electronice naționale ale celorlalte state membre]

(2016/C 441/09)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: J. Hottiaux, agent)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Dispozitivul

- 1) Neînstituind un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier și nerealizând interconectarea acestuia cu registrele electronice naționale ale celorlalte state membre, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului.
- 2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spania) la
24 august 2016 – Jorge Luís Colino Sigüenza/Ayuntamiento de Valladolid e IN-PULSO MUSICAL
Sociedad Cooperativa**

(Cauza C-472/16)

(2016/C 441/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jorge Luís Colino Sigüenza

Pârâtă: Ayuntamiento de Valladolid e IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că există un transfer în sensul Directivei 2001/23/CE ⁽¹⁾, în cazul în care concesionarul unei școli de muzică a unei municipalități, care primește toate resursele materiale de la această municipalitate (spații, instrumente, săli de clasă, mobilier), are angajați proprii și prestează servicii în timpul anilor școlari, renunță să desfășoare activitatea la 1 aprilie 2013, cu două luni înainte de încheierea anului școlar, restituind toate resursele materialele municipalității, iar aceasta nu reia activitatea în vederea încheierii anului școlar 2012-2013, ci efectuează o nouă atribuire unui nou contractant – care reia activitatea în luna septembrie 2013, la începutul noului an școlar 2013-2014 –, transferându-i în acest scop resursele materiale necesare, aflate anterior la dispoziția contractantului precedent (spații, instrumente, săli de clasă, mobilier)?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, în condițiile prezentate, în care încălcarea obligațiilor de către entitatea principală (municipalitatea) determină primul contractant să își înceteze activitatea și să concedieze tot personalul, iar ulterior, entitatea principală transferă resursele materiale unui al doilea contractant, care continuă să desfășoare aceeași activitate, trebuie să se interpreteze, în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE, că concedierea lucrătorilor celui dintâi contractant a avut loc din „motive economice, tehnice sau organizatorice și care implică schimbări în ceea ce privește ocuparea forței de muncă” sau că aceasta a avut ca motiv „transferul unei întreprinderi, unități sau al unei părți din întreprindere sau din unitate”, care este interzis de acest articol?
- 3) În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este în sensul că motivul concedierii a fost transferul și, prin urmare, acesta este contrar Directivei 2001/23/CE, articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că nu permite ca legislația națională să interzică unei instanțe să se pronunțe pe fond cu privire la argumentele invocate de un lucrător care contestă concedierea sa – care s-a realizat cu ocazia unei concedieri colective – în cadrul unui proces individual, cu scopul de a-și apăra drepturile care rezultă din aplicarea Directivei 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități și a Directivei 98/59/CE din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective⁽²⁾, ca urmare a faptului că s-a pronunțat o hotărâre definitivă cu privire la concedierea colectivă într-un proces în care lucrătorul nu a putut fi parte, cu toate că sindicatele din cadrul întreprinderii și/sau reprezentanții legali colectivi ai lucrătorilor au fost parte sau ar fi putut fi parte în proces?

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20).

⁽²⁾ JO 1998, L 225, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Colmar (Franța) la 29 august 2016 –
Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless**

(Cauza C-474/16)

(2016/C 441/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Colmar

Părțile din procedura principală

Apelanți: Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

Întrebarea preliminară

Efectul atașat certificatului A1 eliberat unei întreprinderi de muncă temporară, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială⁽¹⁾, de către instituția desemnată de autoritatea statului membru a cărui legislație de securitate socială rămâne aplicabilă situației lucrătorului salariat, se impune, pe de o parte, instituțiilor și autorităților statului gazdă și, pe de altă parte, instanțelor din același stat membru, atunci când se constată că condițiile activității lucrătorului salariat nu intră în mod vădit în domeniul de aplicare material al normelor speciale prevăzute la articolul 12 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004?

⁽¹⁾ JO L 284, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Spania) la
12 septembrie 2016 – Bankia S.A./Alfredo Sánchez Martínez și Sandra Sánchez Triviño**

(Cauza C-486/16)

(2016/C 441/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Alicante

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bankia S.A.

Pârâți: Alfredo Sánchez Martínez și Sandra Sánchez Triviño

Întrebările preliminare

- 1) Este contrar articolului 4 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE⁽¹⁾ a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii să se țină seama, cu ocazia pronunțării asupra caracterului abuziv al unei clauze de exigibilitate anticipată, precum cea inclusă în contractul în litigiu, încheiat între un profesionist și un consumator, nu numai de circumstanțele existente la momentul încheierii contractului, ci și de gravitatea încălcării săvârșite de consumator ulterior încheierii contractului?
- 2) Este contrar principiului efectivității prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii să se încuviințeze executarea în temeiul unei clauze de exigibilitate anticipată, care a fost declarată abuzivă printr-o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată într-o procedură de executare ipotecară anterioară, desfășurată între aceleași părți și în temeiul aceluiași contract de credit ipotecar, chiar dacă ordinea juridică națională nu recunoaște acestei hotărâri judecătorești anterioare efectele pozitive ale autorității de lucru judecat, dar prevede imposibilitatea inițierii unei noi proceduri de executare pe baza aceluiași titlu executoriu?
- 3) În cazul unei proceduri de executare ipotecară, în cadrul căreia instanța de prim grad a refuzat să încuviințeze executarea, ca urmare a faptului că se întemeiază pe o clauză de exigibilitate anticipată care a fost declarată abuzivă într-o procedură de executare ipotecară anterioară, bazată pe același titlu executoriu și care s-a desfășurat între aceleași părți, și în cadrul căreia refuzul de a încuviința executarea a fost infirmat de instanța de apel, care a trimis cauza la prima instanță în vederea dispunerii inițierii executării, este contrar principiului efectivității, prevăzut la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, ca instanța de prim grad să fie obligată să respecte hotărârea pronunțată de instanța de apel sau, dimpotrivă, dreptul național trebuie interpretat în sensul că instanța de prim grad nu este obligată să respecte hotărârea instanței de apel atunci când există deja o hotărâre judecătorească anterioară și definitivă prin care s-a constatat nulitatea clauzei de exigibilitate anticipată în temeiul căreia s-a încuviințat executarea, instanța de prim grad trebuind să constate, din nou, inadmisibilitatea cererii de executare?

⁽¹⁾ JO 1993 L 95 p. 29.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la
14 septembrie 2016 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor – Promoção e
Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda**

(Cauza C-491/16)

(2016/C 441/13)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurrent: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Intimată: Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

Întrebările preliminare

- 1) Programul Operațional pentru Dezvoltare Rurală („Programul AGRO”) trebuie considerat un „program multianual”, în sensul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾ al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind Fondurile Structurale [abrogat prin articolul 107 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 ⁽²⁾ al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999, fără a se aduce atingere dispozițiilor articolului 105 alineatul (1) din acesta]?
- 2) Programul AGRO trebuie considerat un „program multianual”, în sensul în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾ al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene, conform căruia „[i]n ceea ce privește programele multianuale, termenul de prescripție trebuie, oricum, să curgă până la finalizarea programului”?
- 3) În cazul în care Programul AGRO este considerat un „program multianual”, în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95,
 - prescripția procedurilor administrative inițiate în contextul programului respectiv se împlinesc în termenul de 4 ani prevăzut la articolul 3 alineatul (1)?;
 - în cazul în care termenul de 4 ani expiră înainte de finalizarea programului, intervine prescripția sau,
 - având în vedere dispozițiile articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf [a doua] teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, ziua la care se împlinesc termenul de prescripție se amână astfel încât aceasta să coincidă cu ziua de „finalizare a programului [multianual]”?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind Fondurile Structurale (JO 1999, L 161, p. 1)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO 2006, L 210, p. 25, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 64).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995, L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 19 septembrie 2016 –
Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited**

(Cauza C-498/16)

(2016/C 441/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Maximilian Schrems

Pârâtă: Facebook Ireland Limited

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 15 din Regulamentul nr. 44/2001⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că un „consumator” în sensul acestei dispoziții își pierde această calitate dacă, după ce utilizează un cont privat de Facebook o perioadă mai lungă în legătură cu valorificarea drepturilor sale, publică cărți, susține parțial și prezentări plătite, exploatează site-uri internet, colectează donații pentru valorificarea drepturilor și acceptă cesiuni de drepturi de la numeroși consumatori în schimbul promisiunii retransmiterii – după scăderea cheltuielilor de judecată – acestor drepturi în cazul câștigării procesului?
- 2) Articolul 16 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că un consumator poate invoca într-un stat membru, în fața instanței de la domiciliul său, concomitent cu propriile sale drepturi rezultate dintr-un contract încheiat cu un consumator, și drepturi similare ale altor consumatori cu domiciliul
 - a. în același stat membru,
 - b. într-un alt stat membru sau
 - c. într-un stat terț

dacă aceste drepturi, născute din contracte încheiate între consumatori și pârâtă în același context juridic, i-au fost cedate reclamantului, iar cesiunea nu are legătură cu activitatea profesională sau comercială a acestuia, ci servește valorificării în comun a acestor drepturi?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Recurs formulat la 23 septembrie 2016 de Olga Stanislavivna Yanukovych, în calitate de moștenitoare a lui Viktor Viktorovych Yanukovych împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 12 iulie 2016 în cauza T-347/14, Olga Stanislavivna Yanukovych/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Olga Stanislavivna Yanukovych, în calitate de moștenitoare a lui Viktor Viktorovych Yanukovych (reprezentant: T. Beazley, QC)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 12 iulie 2016 în cauza T-347/14, în măsura precizată la punctele 6 și 7 de mai sus, și anume:
 - punctele 2 și 4 din dispozitivul acestei ordonanțe;
 - punctul 3 din dispozitivul Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 12 iulie 2016 în cauza T-347/14, în măsura în care Curtea consideră că același punct 3 impune Consiliului Uniunii Europene să plătească doar cheltuielile de judecată efectuate de recurentă, iar nu și pe cele efectuate de către defunct;

- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare sau, în mod alternativ:
 - admiterea cererilor formulate de recurentă în procedura care a avut loc înaintea Tribunalului, în măsura precizată la punctele 6 și 7 de mai sus, și anume anularea Deciziei (PESC) 2015/143 ⁽¹⁾ a Consiliului din 29 ianuarie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119, a Regulamentului (UE) 2015/138 ⁽²⁾ al Consiliului din 29 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului nr. 208/2014, a Deciziei (PESC) 2015/364 ⁽³⁾ a Consiliului din 5 martie 2015 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 ⁽⁴⁾ din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014, în măsura în care măsurile respective se referă la Viktor Viktorovych Yanukovych și
 - în măsura în care Curtea consideră că Tribunalul nu a făcut deja aceasta, obligarea Consiliului Uniunii Europene atât la plata cheltuielilor de judecată ale recurente, cât și a celor efectuate de către defunct în legătură cu cererea de anulare formulată în cadrul acțiunii;
 - obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată ale recurente, inclusiv a celor efectuate de către defunct, în legătură cu cererea de anulare formulată în cadrul declarației de modificare;
- în orice caz, obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept concluzionând, la punctele 84, 89 și 92 din ordonanța atacată, că declarația de modificare este inadmisibilă întrucât a fost depusă în numele defunctului după decesul acestuia. Curtea a concluzionat în mod eronat că în împrejurările prezentei cauze admisibilitatea declarației de modificare trebuie să fie apreciată exclusiv în raport cu situația existentă la momentul depunerii declarației de modificare. Dimpotrivă, admisibilitatea declarației de modificare trebuia să fie apreciată în mod global în raport cu toate împrejurările cauzei.

În al doilea rând, chiar dacă a fost corectă concluzia Tribunalului potrivit căreia admisibilitatea declarației de modificare trebuie să fie apreciată exclusiv în raport cu situația existentă la momentul depunerii sale, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept concluzionând că declarația de modificare nu a fost prezentată, în esență, în numele recurente. Declarația de modificare, interpretată în contextul celorlalte elemente prezentate Tribunalului, a indicat în mod clar faptul că a fost depusă în numele defunctului de către recurentă/în contul acesteia, în calitatea sa de succesoare *de facto* și de moștenitoare a defunctului. Ca atare, ea era admisibilă în funcție de situația de fapt de la momentul depunerii sale. Ajungând la concluzia contrară, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin denaturarea probelor prezentate înaintea sa.

În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a făcut distincție între (i) admisibilitatea declarației de modificare și (ii) admisibilitatea unei a doua cereri de anulare. Tribunalul (1) în mod eronat nu a ținut cont de faptul că acordase o suspendare în cazul declarației de modificare; (2) în mod eronat a concluzionat că admisibilitatea declarației de modificare trebuie să fie stabilită exclusiv în funcție de situația existentă la momentul depunerii declarației de modificare; (3) în mod eronat a ignorat faptul că dreptul succesoral ucrainean stabilește succesorul la șase luni după deces, dar cu efecte retroactive și, (4) prin urmare, a privat recurenta în mod eronat și fără nicio justificare de accesul la instanță în vederea contestării actelor din 2015 ca succesoare și moștenitoare sau în altă calitate.

⁽¹⁾ Decizia (PESC) a Consiliului 2015/143 din 29 ianuarie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 24, p. 16).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) al Consiliului 2015/138 din 29 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 24, p. 1).

⁽³⁾ Decizia (PESC) a Consiliului 2015/364 din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 62, p. 25).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO L 62, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la
26 septembrie 2016 – „Entertainment Bulgaria System” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i
danachno-osiguritelna praktika” – Sofia**

(Cauza C-507/16)

(2016/C 441/16)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Entertainment Bulgaria System” EOOD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 214 din Directiva TVA ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în contextul dreptului la deducerea TVA-ului, situațiilor de înregistrare în scopuri de TVA trebuie să li se aloce o importanță diferențiată, respectiv permite statelor membre să acorde o importanță diferită situațiilor de înregistrare, precum în cazul articolelor 97a și 70 alineatul 4 din ZDDS?
- 2) Articolul 168 litera (a) și articolul 169 litera (a) din Directiva TVA trebuie interpretate în sensul că o persoană înregistrată potrivit articolului 214 alineatul (1) litera (e) din directivă nu are dreptul la deducerea TVA-ului achitat în amonte pentru serviciile care i-au fost prestate de persoane impozabile din alte state membre în cazul în care utilizează aceste servicii în scopul prestării unor servicii în alte state membre și sunt îndeplinite celelalte condiții de drept material și procedural pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA-ului?
- 3) Articolul 168 litera (a) și articolul 169 litera (a) din Directiva TVA trebuie interpretate în sensul că permit o dispoziție națională precum articolul 70 alineatul 4 din ZDDS, potrivit căreia o persoană înregistrată în scopuri de TVA în temeiul articolului 214 alineatul (1) litera (d) sau (e), iar nu în temeiul articolului 214 alineatul (1) litera (a) din directivă, nu are nicidecum dreptul de deducere a TVA-ului?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 29 septembrie 2016 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-511/16)

(2016/C 441/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. van Beek, G. von Rintelen, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea, cel târziu la 1 iunie 2015, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 de modificare a Directivelor 92/58/CEE, 92/85/CEE, 94/33/CE, 98/24/CE ale Consiliului și a Directivei 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului pentru a le alinia la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, sau cel puțin prin neinformarea Comisiei cu privire la acest aspect, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (1) din directiva menționată;
- aplicarea Marelui Ducat al Luxemburgului, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, a unei penalități cu titlu cominatoriu de 8 710 euro pe zi de întârziere începând din ziua pronunțării hotărârii Curții în prezenta cauză pentru încălcarea obligației de comunicare a măsurilor de transpunere a Directivei 2014/27/UE;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 1 iunie 2015.

Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligația de a comunica măsurile de transpunere în termenul de transpunere prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2014/27/UE.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiul(Cauza T-351/13) ⁽¹⁾

[„**Dumping — Import de transpalete manuale și componente de bază ale acestora originare din China — Taxă antidumping definitivă — Acțiune în anulare — Afectare directă — Afectare individuală — Admisibilitate — Stabilirea valorii normale — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Regula taxei celei mai mici — Articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009 — Obligația de motivare**”]

(2016/C 441/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, China) și Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Germania) (reprezențanți: K. Neuhaus, H. J. Freund și B. Ecker, avocați)

Pârât: Consiul Uniunii Europene (reprezențanți: S. Boelaert și B. Driessen, agenți, asistați de B. O'Connor, solicitor, și S. Gubel, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: M. França și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 372/2013 al Consiliului din 22 aprilie 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1008/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de transpalete manuale și componente de bază ale acestora originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare parțială în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2013, L 112, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd și Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.

Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – August Storck/EUIPO – Chiquita Brands (Fruitfuls)(Cauza T-367/14) ⁽¹⁾

[„**Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca verbală a Uniunii Europene Fruitfuls — Utilizare serioasă — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2016/C 441/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: August Storck KG (Berlin, Germania) (reprezențanți: I. Rohr, A.-C. Richter, P. Goldenbaum, T. Melchert și T. Reher, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial A. Poch, ulterior G. Schneider și D. Gája, și în sfârșit D. Gája, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Carolina de Nord, Statele Unite) (reprezentant: L. Bakers, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 27 martie 2014 (cauza R 1580/2013-5) privind o procedură de decădere între Chiquita Brands și August Storck.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 27 martie 2014 (cauza R 1580/2013-5) în măsura în care aceasta a confirmat decizia diviziei de anulare prin care s-a declarat decăderea din drepturile asupra mărcii contestate în ceea ce privește „produsele zaharoase” incluse în clasa 30 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Sina Bank/Consiliul

(Cauza T-418/14) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghetarea fondurilor — Acțiune în anulare — Termen de introducere a acțiunii — Adaptarea concluziilor — Admisibilitate — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Eroare vădită de apreciere — Modularea efectelor în timp ale unei anulări”)

(2016/C 441/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sina Bank (Teheran, Iran) (reprezentanți: B. Mettetal și C. Wucher North, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și D. Gicheva, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea, pe de o parte, a deciziei Consiliului, astfel cum reiese aceasta din Notificarea din 15 martie 2014 în atenția persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive prevăzute în Decizia 2010/413/PESC a Consiliului și în Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2014, C 77, p. 1), de a menține înscrierea numelui reclamantei pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO 2010, L 195, p. 39), astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 (JO 2010, L 281, p. 81), și în anexa IX la Regulamentul

(UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO 2012, L 88, p. 1) și, pe de altă parte, a Deciziei 2014/776/PESC a Consiliului din 7 noiembrie 2014 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO 2014, L 325, p. 19), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2014 al Consiliului din 7 noiembrie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO 2014, L 325, p. 3), a Deciziei (PESC) 2015/1008 a Consiliului din 25 iunie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO 2015, L 161, p. 19) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1001 al Consiliului din 25 iunie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO 2015, L 161, p. 1), în măsura în care prin aceste acte s-a menținut înscriserea numelui reclamantei pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/644, și în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Consiliului Uniunii Europene, astfel cum reiese aceasta din Notificarea din 15 martie 2014 în atenția persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive prevăzute în Decizia 2010/413/PESC a Consiliului și în Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, de a menține înscriserea numelui Sina Bank pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010, și în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.
- 2) Anulează Decizia 2014/776/PESC a Consiliului din 7 noiembrie 2014 de modificare a Deciziei 2010/413, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1202/2014 al Consiliului din 7 noiembrie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012, Decizia (PESC) 2015/1008 a Consiliului din 25 iunie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1001 al Consiliului din 25 iunie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012, în măsura în care prin acestea s-a menținut înscriserea numelui Sina Bank pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/644, sau în anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012.
- 3) Menține efectele Deciziei 2015/1008, în ceea ce privește Sina Bank, de la data intrării sale în vigoare până la data expirării termenului de recurs împotriva prezentei hotărâri, prevăzut la articolul 56 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene sau, în cazul în care în acest termen s-a introdus un recurs împotriva prezentei hotărâri, până la data respingerii acestui recurs.
- 4) Obligă Consiliul la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 282, 25.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Eveready Battery Company/EUIPO – Hussain și alții (POWER EDGE)

(Cauza T-824/14) ⁽¹⁾

[„**Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative POWER EDGE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară EDGE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) și articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009**”]

(2016/C 441/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Eveready Battery Company, Inc. (Saint-Louis, Missouri, Statele Unite) (reprezentant: N. Hebeis, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Garrido Otaola și M. Fischer, agenți)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, interveniente la Tribunal: Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain și Zahra Hussain (Leeds, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, QC)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 octombrie 2014 (cauza R 38/2014-2) privind o procedură de opoziție între Eveready Battery Company, pe de o parte, și domnii și doamnele Hussain, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Eveready Battery Company, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015.

Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG/EUIPO (BRAUWELT)

(Cauza T-56/15) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BRAUWELT — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Dreptul de a fi ascultat — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”)

(2016/C 441/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG (Nürnberg, Germania) (reprezentant: M. Höfler, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schifko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2014 (cauza R 1121/2014-4) privind înregistrarea semnului verbal BRAUWELT ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Raimund Schmitt Verpackungsgesellschaft mbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 118, 13.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 18 octombrie 2016 – Meissen Keramik/EUIPO (MEISSEN KERAMIK)

(Cauza T-776/15) ⁽¹⁾

[„**Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene MEISSEN KERAMIK — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2016/C 441/23)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Meissen Keramik GmbH (Meissen, Germania) (reprezentanți: M. Vohwinkel și M. Bagh, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: W. Schramek și A. Schifko, agenți)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 28 octombrie 2015 (cauza R 531/2015-1) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ MEISSEN KERAMIK ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Meissen Keramik GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

Acțiune introdusă la 12 septembrie 2016 – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer Inc. (Styriagra)

(Cauza T-662/16)

(2016/C 441/24)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Austria) (reprezentanți: D. Reichelt și L. Figura, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pfizer Inc. (New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „Styriagra” – cerere de înregistrare nr. 12 161 469

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 13/06/2016 în cauza R 724/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- respingerea, după anularea deciziei atacate, a opoziției care a fost formulată împotriva mărcii Uniunii nr. 000233890 în procedura de opoziție nr. 002286568;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Recurs introdus la 19 septembrie 2016 de Pieter De Meyer și alții împotriva Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-113/15, Adriaen și alții/Comisia

(Cauza T-667/16 P)

(2016/C 441/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Pieter De Meyer (Bruxelles, Belgia) și alți opt recurenți (reprezentant: R. Rata, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenților

Recurenții solicită Curții:

- anularea Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene în cauza F-113/15;
- anularea deciziei din 14 noiembrie 2014 a autorității împuternicite să facă numiri din cadrul Comisiei Europene, difuzată prin intermediul notei administrative nr. 41/2014 de stabilire a listei funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare 2014, în măsura în care nu include numele recurenților;
- obligarea Comisiei Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurenți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe erori de drept săvârșite prin respingerea primului motiv al recurenților ca fiind neîntemeiat. Recurenții susțin că Tribunalul Funcției Publice a săvârșit patru erori principale în ceea ce privește primul lor motiv:
 - în primul rând, Tribunalul a stabilit, în contradicție cu jurisprudența aplicabilă, că nu trebuie să verifice legalitatea acțiunilor autorității împuternicite să facă numiri dacă aceasta din urmă declară că și-a îndeplinit sarcinile și obligațiile legale;
 - în al doilea rând, în mod eronat Tribunalul a respins Raportul Comitetului comun de monitorizare ca element de probă și nu a analizat în mod efectiv caracterul incomparabil demonstrat al surselor de informații utilizate de autoritatea împuternicită să facă numiri;
 - în al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare ignorând – fără justificare – existența argumentului și a probelor invocate de recurenți în ceea ce privește evaluarea matematică a metodologiei de apreciere literară a autorității împuternicite să facă numiri, precum și al doilea aspect al primului motiv al recurenților în întregime;
 - în al patrulea rând, în mod eronat Tribunalul a plecat de la prezumția că lipsa unei evaluări comparative efective a meritelor nu poate conduce la anularea unei decizii privind promovarea.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenții susțin că Tribunalul Funcției Publice a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește al doilea motiv invocat de aceștia:
 - în primul rând, prin limitarea arbitrară a domeniului de aplicare și a aplicabilității articolului 25 din Statutul funcționarilor, precum și a drepturilor fundamentale conferite recurenților de dreptul Uniunii într-un mod incompatibil cu intenția legiuitorului Uniunii și
 - în al doilea rând, prin respingerea celui de al doilea motiv al recurenților ca fiind neîntemeiat pentru considerente vădit eronate.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, potrivit căruia nu a fost realizat un control judiciar imparțial și efectiv, fiind încălcat astfel dreptul recurenților la o cale de atac efectivă, aceștia susțin că:
 - în primul rând, judecătorul-raportor a făcut afirmații prejudiciabile care demonstrează o lipsă de imparțialitate a raportului pregătit, care a decis anticipat rezultatul motivelor invocate de recurenți;
 - în al doilea rând, președintele Tribunalului nu a recuzat judecătorul și nu a transferat cauza unei alte camere, deși a admis că afirmațiile prejudiciabile contestate au fost copiate și preluate ca atare dintr-o altă hotărâre care se referă la alți reclamanți;
 - în al treilea rând, Tribunalul a ignorat și a respins în mod selectiv argumente și probe decisive fără analizarea sau evaluarea lor. În concluzie, recurenții consideră că Tribunalul a încălcat dreptul lor la o cale de atac efectivă întrucât nu a realizat un control judiciar imparțial și efectiv.

Recurs introdus la 19 septembrie 2016 de HL împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 20 iulie 2016 în cauza F-112/15, HL/Comisia

(Cauza T-668/16 P)

(2016/C 441/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: HL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: R. Rata, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene în cauza F-112/15;
- anularea deciziei din 14 noiembrie 2014 a autorității împuternicite să facă numiri din cadrul Comisiei Europene, adoptată prin Nota administrativă nr. 41-2014 de stabilire a listei funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare 2014, în măsura în care nu include numele recurentului;
- obligarea Comisiei Europene să își suporte propriile cheltuieli de judecată și să le plătească pe cele efectuate de recurent.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurentul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea unor erori de drept prin respingerea primului motiv al recurentului ca nefondat. Recurentul susține că Tribunalul Funcției Publice a săvârșit patru erori esențiale în ceea ce privește primul său motiv:
 - în primul rând, Tribunalul a statuat, cu încălcarea jurisprudenței aplicabile, că nu este necesar să verifice legalitatea acțiunilor autorității împuternicite să facă numiri, dacă aceasta declară că și-a îndeplinit atribuțiile și obligațiile legale;
 - în al doilea rând, Tribunalul, în mod eronat, a respins ca probă raportul Comitetului comun de monitorizare și nu a luat în considerare în mod efectiv imposibilitatea dovedită de a compara sursele de informare folosite de autoritatea împuternicită să facă numiri;
 - în al treilea rând, Tribunalul a ignorat în mod eronat – fără justificare – existența argumentelor și a probelor prezentate de recurent cu privire la estimarea matematică a metodologiei de evaluare literară a autorității împuternicite să facă numiri, precum și a celui de al doilea aspect al primului său motiv, în întregime;
 - în al patrulea rând, Tribunalul a presupus în mod eronat că lipsa unei aprecieri efective comparative a meritelor nu poate determina anularea unei decizii privind promovarea.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe susținerea recurentului că Tribunalul Funcției Publice a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește al doilea motiv al său:
 - în primul rând prin limitarea arbitrară a obiectului și a aplicabilității articolului 25 din Statutul funcționarilor, precum și a drepturilor fundamentale ale recurentului potrivit dreptului Uniunii, într-o manieră incompatibilă cu voința legiuitorului Uniunii, și

- în al doilea rând, prin respingerea ca nefondat a celui de al doilea motiv al recurentului pentru motive vădit eronate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe neefectuarea unui control jurisdicțional imparțial și efectiv, care a determinat o încălcare a dreptului recurentului la o cale de atac efectivă, recurentul susținând că:
- în primul rând, judecătorul raportor a făcut declarații prejudiciabile care demonstrează subiectivism în raportul pregătit, care au decis în mod anticipat modul de soluționare a cererilor recurentului;
 - în al doilea rând, președintele Tribunalului nu l-a recuzat pe judecător și nu a transferat cauza la o altă cameră, deși a recunoscut că declarațiile prejudiciabile atacate au fost preluate dintr-o altă cauză în care erau implicați alți recurenți;
 - în al treilea rând, Tribunalul a ignorat și a respins, în mod selectiv, argumente și probe esențiale, fără a le analiza sau verifica. În concluzie, recurentul consideră că dreptul său la o cale de atac efectivă a fost încălcat de Tribunal prin neefectuarea unui control jurisdicțional imparțial și efectiv.

Acțiune introdusă la 23 septembrie 2016 – Henkel Electronic Materials (Belgium)/Comisia

(Cauza T-681/16)

(2016/C 441/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Henkel Electronic Materials (Belgium) (Westerlo, Belgia) (reprezentanți: N. Reykens, C. Docclo și T. Verstraeten, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- reunirea prezentei cauze cu cauza T-131/16, din motive de conexitate, pentru buna desfășurare a fazei orale a procedurii și în vederea pronunțării hotărârii;
- admiterea motivelor de anulare invocate în prezenta cerere introductivă;
- anularea articolelor 1 și 2 din decizia în litigiu ⁽¹⁾;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din decizia în litigiu întrucât nu prevede măsuri tranzitorii;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în identificarea actelor juridice care constituie pretinsul ajutor de stat și pe o eroare de drept în interpretarea articolului 1 litera (d) din Regulamentul nr. 2015/1589 ⁽²⁾.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de fapt în descrierea sistemului de referință, pe o eroare vădită de apreciere în analiza sistemului de referință menționat și pe o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 1 litera (a) din Regulamentul nr. 2015/1589.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere a avantajului economic și pe o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 1 litera (a) din Regulamentul nr. 2015/1589.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere a selectivității necesare pentru ca regimul în litigiu să poată fi calificat drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și al articolului 1 litera (a) din Regulamentul nr. 2015/1589, precum și pe o eroare de apreciere în analiza mecanismelor regimului în litigiu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere în analiza justificării condițiilor de aplicare a regimului în litigiu.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere în evaluarea pretinsului avantaj care decurge din regimul în litigiu și pe o lipsă de precizie în examinarea regimului în litigiu.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea așteptărilor legitime ale contribuabilului și a securității juridice a acestuia.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2016/1699 a Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind schema de ajutoare de stat privind scutirea aplicabilă profitului excedentar SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Belgia [notificată cu numărul C(2015) 9837] (JO 2016 L 260, p. 61).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 23 septembrie 2016 – Franța/Comisia

(Cauza T-682/16)

(2016/C 441/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentați: F. Alabrune, D. Colas și D. Segoin, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C(2016) 4287 final a Comisiei din 12 iulie 2016, notificată la 13 iulie 2016, privind suspendarea plăților lunare către Franța în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549). Acest motiv conține două aspecte.

- Primul aspect, potrivit căruia autoritățile franceze ar fi pus în aplicare integral planul de acțiune care cuprinde indicatori clari pentru stabilirea progreselor, stabiliți după consultarea Comisiei, plan vizat de decizia atacată.

- Al doilea aspect, potrivit căruia decizia atacată s-ar întemeia pe elemente care nu erau prevăzute în planul de acțiune.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.

Acțiune introdusă la 24 septembrie 2016 – PL/Comisia

(Cauza T-689/16)

(2016/C 441/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: PL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de confirmare din 22 decembrie 2015 a șefului de unitate DG HR.B4 „Gestionarea carierei și performanță” de a nu pune în executare Hotărârea TFP din 15 aprilie 2015, adoptând o decizie pusă deja în executare de peste 3 ani de reafectare a reclamantului în interesul serviciului de la Delegația Uniunii Europene în Cisiordania și în Fâșia Gaza (Ierusalimul de Est) la Direcția generală Mobilitate și Transporturi (MOVE) la Bruxelles, cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2013;
- anularea deciziei implicite din 20 august 2015 de respingere a cererii reclamantului, formulată prin apărătorul său, de a fi informat cu privire la măsurile luate de Comisie pentru punerea în executare a Hotărârii TFP din 15 aprilie 2015 în cauza F-96/13;
- obligarea Comisie la plata sumei de 250 000 de euro către reclamant cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciile materiale și morale suferite,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE prin faptul că deciziile atacate nu respectă dispozitivul Hotărârii Tribunalului Funcției Publice („TFP”) din 15 aprilie 2015 pronunțate în cauza F-96/13 în raport cu considerațiile care stau la baza acesteia în sensul că ele sunt indispensabile pentru a stabili sensul exact a ceea ce s-a statuat în dispozitiv.
 - Reclamantul apreciază că articolul 266 TFUE impune Comisiei să evite ca orice act care înlocuiește actul anulat să fie viciat de aceleași neregularități precum cele identificate în hotărârea de anulare precum în speță.
 2. Al doilea motiv întemeiat pe un abuz de procedură prin faptul că deciziile atacate nu constituie o punere în executare corectă, de bună-credință și loială a hotărârii de anulare pronunțate de TFP și au fost adoptate numai în scopul de a da o aparență de legalitate unei decizii care, nu doar că a fost anulată, dar a și fost deja pusă în executare de peste trei ani.
 3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 22a din Statutul funcționarilor.
-

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2016 – Elevation Engenharia/Comisia**(Cauza T-691/16)**

(2016/C 441/30)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Elevation Engenharia SA (Amadora, Portugalia) (reprezentanți: A. Pinto Cardoso și L. Fuzeta da Ponte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea acțiunii în totalitate și anularea în consecință a deciziilor pârâtei conținute în notele de debit primite de reclamantă prin comunicarea din 3 august 2016;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, care trebuie cuantificate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe un viciu de necompetență. Pârâta nu are competența și atribuțiile necesare pentru adoptarea actelor a căror anulare se solicită.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură. Notele atacate sunt motivate în mod implicit sau tacit, sunt exprimate în mod neclar și nu sunt în concordanță cu dreptul Uniunii.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcări ale tratatului și ale normelor referitoare la aplicarea acestuia.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2016 – CJ/ECDC**(Cauza T-692/16)**

(2016/C 441/31)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: CJ (Agios Stefanos, Grecia) (reprezentant: V. Koliass, avocat)

Pârât: Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor (ECDC)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, în consecință, obligarea ECDC să îi plătească reclamantului toate remunerațiile pe care acesta le-ar fi primit de la 1 mai 2012 până la 31 decembrie 2014 dacă ar fi rămas în serviciul ECDC, pe care reclamantul le-a calculat provizoriu, până la stabilirea lor de către ECDC, în cuantum de 140 000 de euro plus dobânda moratorie calculată potrivit ratei legale;
- obligarea ECDC să îi plătească suma de 13 000 de euro ca despăgubire pentru prejudiciul moral;
- obligarea ECDC să își suporte propriile cheltuieli de judecată și să le plătească pe cele efectuate de reclamant în cadrul procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către ECDC a articolului 266 TFUE prin executarea în mod eronat a Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene în cauzele conexe F-159/12 și F-161/12, CJ/ECDC, prin care se susține în special
 - că, din cauza unor schimbări irevocabile a împrejurărilor esențiale, ECDC a atribuit în mod eronat un efect retroactiv deciziei atacate;
 - că ECDC a încălcat principiul proporționalității, întrucât decizia atacată nu a fost nici adecvată nici necesară pentru atingerea obiectivului urmărit prin concedierea din 2012 care a fost anulată;
 - că ECDC a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin neluarea în considerare a fraudei de recrutare a șefului serviciului juridic al ECDC;
 - că ECDC a încălcat articolul 22a alineatul 3 din Statutul funcționarilor prin concedierea reclamantului ca urmare a raportării de către acesta, *in tempore non suspecto* cu puțin timp înaintea concedierii sale, a unor fapte care au generat suspiciuni de administrare financiară defectuoasă în cadrul ECDC.
2. Al doilea motiv, prin care se solicită despăgubiri materiale pentru prejudiciul moral cauzat prin încălcarea de către ECDC a articolului 266 TFUE și prin declarația acestuia că reclamantul a urmărit să promoveze nepotismul.

Recurs introdus la 28 septembrie 2016 de HG împotriva Hotărârii din 19 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-149/15, HG/Comisia

(Cauza T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: HG (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 19 iulie 2016 în cauza F-149/15;
- în consecință, admiterea concluziilor reclamantului în primă instanță și, prin urmare,
 - anularea deciziei CMS 13-005 a AIPN tripartite în măsura în care prevede suspendarea avansării în treaptă pentru o durată de 18 luni și repararea unui prejudiciu fixat prin decizie la 108 596,35 euro;
 - în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației recurentului;
 - cu titlu subsidiar, reducerea sancțiunii financiare cuprinse în decizia CMS 13-005;
 - obligarea părâtei la repararea prejudiciului moral și adus reputației recurentului, evaluat la 20 000 de euro;

— obligarea pârâtei la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive.

1. Primul motiv, privind răspunderea financiară a recurentului și întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice (TFP) nu s-ar fi pronunțat cu privire la unul dintre motivele formulate de recurent, referitor la încălcarea principiului proporționalității. Pe de altă parte, acesta ar fi săvârșit mai multe erori de drept și ar fi denaturat elemente din dosar.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe viciile de procedură legate de actele pregătitoare pentru adoptarea deciziei în litigiu și pe încălcarea dreptului la apărare al recurentului, precum și pe încălcarea obligației de motivare și pe erorile de drept pe care le-ar fi săvârșit TFP.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare de către Comisie și de către TFP.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe eroarea de drept și de fapt pe care TFP ar fi săvârșit-o cu privire la primul motiv reținut împotriva recurentului. Pe de altă parte, TFP și-ar fi încălcat obligația de motivare.

Recurs introdus la 29 septembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-104/15, U (*)/Comisia

(Cauza T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: A.-C. Simon, F. Simonetti și G. Gattinara, agenți)

Celelalte părți din procedură: U (*) și Parlamentul European

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-104/15, U (*)/Comisia;
- în ceea ce privește procedura în primă instanță, în măsura în care Tribunalul ar considera cauza în stare de judecată, respingerea acțiunii ca nefondată și obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată;
- în ceea ce privește procedura din recurs, obligarea fiecărei părți să suporte propriile cheltuieli de judecată aferente acestei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept, pe o încălcare a obligației de motivare, precum și pe o încălcare a obligației de a se pronunța *ultra petita*, în ceea ce privește punctele 53-56, 60 și 75-78 din hotărârea atacată.

(*) Informații șterse în contextul cadrului legal de protecție cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe mai multe erori de drept în interpretarea articolului 20 din anexa VIII la Statutul funcționarilor, în ceea ce privește punctele 31, 57-60 și 61-65 prima teză din hotărârea atacată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe mai multe erori de drept și pe o încălcare a obligației de motivare, în ceea ce privește punctele 65 și 67-79 din hotărârea atacată.

Ațiune introdusă la 23 septembrie 2016 – Trasta Komerbanka și alții/BCE

(Cauza T-698/16)

(2016/C 441/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Trasta Komerbanka AS (Riga, Letonia) și alții 6 (reprezențanți: O. Behrends, L. Feddern și M. Kirchner, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei BCE din 3 martie 2016 privind retragerea licenței bancare a Trasta Komerbanka AS și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat articolul 24 din Regulamentul privind MUS ⁽¹⁾, și dispozițiile conexe acestuia în legătură cu controlul deciziei anterioare a BCE de Comitetul administrativ de control.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE nu a examinat și nu a analizat cu atenție și cu imparțialitate toate elementele de fapt, inclusiv, dar nu limitativ, împrejurarea că nu a reacționat în mod adecvat la faptul că informațiile și documentele prezentate de autoritatea letonă locală de reglementare erau inexacte.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul proporționalității întrucât nu a recunoscut că era posibil să ia măsuri alternative.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiul egalității de tratament.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat articolul 19 și considerentul (75) al Regulamentului privind MUS și a săvârșit un abuz de putere.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat principiile încrederii legitime și securității juridice.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a încălcat normele de procedură, în special dreptul de a fi ascultat, dreptul de acces la dosar, dreptul la o decizie motivată în mod adecvat, și pe o încălcare a articolului 83 alineatul (1) din Regulamentul-cadru privind MUS.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63).

Recurs introdus la 30 septembrie 2016 de José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel împotriva Hotărârii din 20 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-126/15, Barroso Truta și alții/Curtea

(Cauza T-702/16 P)

(2016/C 441/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: José Barroso Truta (Bofferdange, Luxemburg), Marc Forli (Lexy, Franța), Calogero Galante (Aix-Sur-Cloie, Belgia), Bernard Gradel (Konacker, Franța) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile

Recurenții solicită Tribunalului:

să declare și să hotărască:

— anulează Hotărârea Tribunalului funcției publice în cauza F-126/15, Barroso Truta și alții/CJUE;

rejuducând pe fond,

— obligă Curtea de Justiție la plata sumei de 61 121,08 euro domnului Barroso Truta, a sumei de 129 440,98 euro domnului Forli, a sumei de 76 324,29 euro domnului Galante și a sumei de 99 565,13 euro domnului Gradel, către orice fond sau poliță de asigurare în numele recurenților;

— cu titlu subsidiar, obligă Curtea de Justiție la plata către recurenți a sumelor menționate anterior, acestea trebuind să fie majorate cu dobânzi compuse cu rata de 3,1 % pe an începând de la data transferului drepturilor de pensie în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene;

— obligă Curtea de Justiție la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe eroarea de drept pe care ar fi săvârșit-o Tribunalul Funcției Publice (TFP), întrucât a considerat că acțiunea în despăgubire era inadmisibilă pentru motivul că recurențele nu ar fi respectat procedura precontencioasă, care ar fi trebuit să înceapă prin introducerea unei reclamații, apoi a unei acțiuni în anulare eventuale împotriva deciziilor privind recunoașterea unui spor de ani de plată a contribuțiilor în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe eroarea de drept pe care TFP ar fi săvârșit-o, întrucât a considerat că AICM nu săvârșise nicio greșală de serviciu cu ocazia comunicării propunerilor privind sporul de ani de plată a contribuțiilor, care s-au dovedit totuși incomplete, chiar incorecte, întrucât erau adresate unor agenți contractuali din grupa de funcții I.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea de drept pe care TFP ar fi săvârșit-o întrucât a considerat că prejudiciul invocat de recurenți era ipotetic.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2016 – Pebagua/Comisia

(Cauza T-715/16)

(2016/C 441/36)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (Isla Mayor, Spania) (reprezentant: A. J. Uceda Sosa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea regulamentului de punere în aplicare atacat;
- cu titlu subsidiar, anularea includerii speciei *Procambarus clarkii* pe lista aprobată prin regulamentul menționat;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 2016/1141 al Comisiei din 13 iulie 2016 de adoptare a unei liste a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2016, L 189, p. 4).

În susținerea acțiunii, reclamanta arată că, în ceea ce privește specia *Procambarus clarkii*, nici nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul 1143/2014, nici nu s-a realizat o evaluare a riscurilor în sensul prevederilor articolului 5 alineatul (1) din regulamentul menționat.

Acțiune introdusă la 4 octombrie 2016 – Waldhausen/EUIPO (Reprezentarea siluetei unui cap de cal)

(Cauza T-717/16)

(2016/C 441/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Waldhausen GmbH & Co. KG (Köln, Germania) (reprezentant: V. Ekey, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii (Reprezentarea siluetei unui cap de cal) – cererea de înregistrare nr. 14 588 933

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 31 august 2016 în cauza R 1195/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2016 – Berliner Stadtwerke/EUIPO (berlinWärme)

(Cauza T-719/16)

(2016/C 441/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlin, Germania) (reprezențanți: O. Spieker și A. Schönfleisch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii „berlinWärme” – cererea de înregistrare nr. 14 062 558

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 19 iulie 2016 în cauza R 678/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 10 octombrie 2016 – ARFEA/Comisia

(Cauza T-720/16)

(2016/C 441/39)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Aziende riunite filovie ed autolinee Srl (ARFEA) (Alessandria, Italia) (reprezențanți: M. Chiti și V. Angiolini, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 10 iunie 2016 privind ajutorul de stat SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) – Compensații suplimentare pentru obligațiile de serviciu public acordate societății ARFEA și, dacă este cazul, a celorlalte acte conexe și/sau prealabile atacate;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia atacată se declară incompatibil cu piața internă, dispunându-se recuperarea acestuia, ajutorul pretins acordat de autoritățile italiene reclamantei, o societate privată care furnizează servicii de transport public local în temeiul unor concesiuni, precum și servicii de transport privat în regim de întreprindere, cu titlu de compensații pentru îndeplinirea unei obligații de serviciu public.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea și aplicarea incorectă a articolului 108 alineatul (3) TFUE.
 - Se arată în această privință că măsura contestată de Comisie nu reprezintă un ajutor de stat. În orice caz, nu este vorba despre un ajutor „nou”, la care se referă norma citată.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea și aplicarea incorectă a articolului 107 TFUE.
 - Se arată în această privință că măsura contestată constituie o compensație pentru obligații de serviciu public impus ARFEA în executarea unor hotărâri definitive ale instanțelor italiene, iar nu un „ajutor de stat” în sensul dispoziției din TFUE citate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor privind aplicarea dreptului Uniunii Europene, a principiilor generale ale neretroactivității normelor și securității juridice și a principiilor stabilite în această materie de Curtea de Justiție.
 - În această privință, societatea reclamantă contestă aplicarea în speță a Regulamentului nr. 1370/2007, după cum se prevede în decizia atacată. Astfel, speța, care se referă la fapte din perioada 1997-1998, intră sub incidența unui alt regulament comunitar (Regulamentul nr. 1191/1969).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor privind prescripția drepturilor.
 - Se susține în această privință că societatea reclamantă contestă decizia de recuperare a măsurii în discuție după 18 ani de la data faptelor care se află la originea cauzei.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor generale stabilite de jurisprudența Curții pentru a defini ajutoarele de stat și a principiilor autonomiei procedurale a statelor membre.
 - Se arată în această privință că societatea reclamantă a intenționat să demonstreze, în speța care o privește, respectarea principiilor instituite de Curtea de Justiție în cauza C-280/00, Altmark Trans și Regierumspräsidium Magdeburg. În plus, societatea reproșează faptul că decizia atacată a adus atingere unui domeniu de evaluare rezervat instanțelor naționale.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea și aplicarea incorectă a reglementării privind ajutoarele de stat în prezența unor obligații de serviciu public impuse unilateral.
 - Societatea reclamantă reproșează Comisiei că nu a luat în considerare faptul că, în speță, Regiunea Piemonte i-a impus o obligație de serviciu public, care se compensează prin măsuri din afara noțiunii de ajutor de stat.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor privind succesiunea normelor în timp.
- Societatea reclamantă contestă, din alt punct de vedere decât cel formulat deja la punctul 3, aplicarea în speță a Regulamentului nr. 1370/2007. Societatea reclamantă reproșează Comisiei că nu a luat în considerare faptul că, în speță, Regiunea Piemonte i-a impus o obligație de serviciu public care trebuie compensată cu măsuri din afara noțiunii de ajutor de stat.

Recurs introdus la 12 octombrie 2016 de Giorgio Cocchi și Nicola Falcione împotriva Ordonanței din 2 august 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-134/11, Cocchi și Falcione/Comisia

(Cauza T-724/16 P)

(2016/C 441/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Giorgio Cocchi (Wezembeek Oppem, Belgia) și Nicola Falcione (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. Orlandi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenții solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice în cauza F-134/11, Cocchi și Falcione/Comisia;
- pronunțându-se pe baza unor dispoziții noi, anularea deciziei din 9 martie 2011 privind respingerea cererilor de asistență;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 22 000 de euro în favoarea domnului Falcione și de 35 000 în favoarea domnului Cocchi, pentru prejudiciul pe care l-au suferit;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă un singur motiv, întemeiat pe eroarea de drept pe care Tribunalul Funcției Publice ar fi comis-o la aprecierea intereselor recurenților de a continua procedura. Recurenții ar fi avut astfel un interes nu numai administrativ de a le fi admisă acțiunea.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO